

Svar (14/8 87):

**Justitsministeren** (Ninn-Hansen):

Reglerne om slagtning efter muhamedansk ritus blev indført ved bekendtgørelse nr. 88 af 12. marts 1980 om ændring af bekendtgørelse om slagtning af husdyr.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorfor der i en periode ikke skete rituelle slagtninger i Danmark, kan det oplyses, at man ved bekendtgørelse nr. 233 af 15. august 1953 indførte et generelt krav om, at husdyr med undtagelse af fjerkræ ved slagtning skulle bedøves fuldstændigt, umiddelbart før blodudtømningen påbegyndtes.

Disse regler blev imidlertid efter anmodning fra forskellig side ændret ved bekendtgørelse nr. 234 af 24. juni 1954 om ændring i bekendtgørelse om slagtning af husdyr. Ved denne ændringsbekendtgørelse blev slagtning uden bedøvelse efter jødisk ritus på ny tilladt. Der har således været en kortere periode fra ikrafttræden af bekendtgørelsen fra 1953 til ikrafttræden af bekendtgørelsen fra 1954, hvor reglerne om slagtning ikke har åbnet mulighed for at foretage slagtning uden bedøvelse.

Spørgsmålet om, hvorvidt rituelle slagtninger må foretages, og hvilke krav der i givet fald skal stilles til slagtningerne, skal – bortset fra de veterinære spørgsmål – efter min opfattelse udelukkende overvejes ud fra dyreværnsmæssige synspunkter. Der er ikke i de senere år stillet forslag i Folketinget om forbud mod disse slagtninger. På nuværende tidspunkt, hvor vi står foran en revision af dyreværnsloven, finder jeg, at vi skal lade spørgsmålet indgå i overvejelserne om ændring af dyreværnsloven, hvor spørgsmålet efter sin karakter hører hjemme.

**Spm. nr. S 1647**

Til *justitsministeren* (10/8 87) af:

**Pia Kjærsgaard** (FP):

»Hvad indbefatter et fornødent dyrlægetilsyn ved rituelle slagtninger?«

Svar (24/8 87):

**Justitsministeren** (Ninn-Hansen):

Der er på alle eksportslagterier en tilsynsførende dyrlæge, der bl.a. har opgaver af dyreværnsmæssig og veterinær karakter. Den

tilsynsførende dyrlæge er bl.a. ansvarlig for, at rituelle slagtninger er tilrettelagt forsvarligt, og at slagtningerne sker tilstrækkelig skånsomt. Der er ikke fastsat specielle regler for, hvad dyrlægen skal foretage sig i forbindelse med rituelle slagtninger. Dette spørgsmål afhænger af den tilsynsførende dyrlæges vurdering i hvert enkelt tilfælde.

**Spm. nr. S 1648**

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (10/8 87) af:

**Tinning** (VS):

»Er det i overensstemmelse med eliteidrætsloven og dens forudsætninger, at en lokal idrætsforening fratages adgang til faciliteter for at give plads til et eliteidrætscenter?«

**Begrundelse**

Det er volleyballklubben VK 74 i Ålborg, det er gået ud over.

Fritidsforvaltningen i Ålborg har meddelt, at klubben i den kommende sæson kun kan råde over 6 timer om ugen i stadionhallen i Ålborg mod 13 timer i fjor. Som en slags plaster på såret har klubben fået tilbudt timer i en gymnastiksal, som dog er uegnet til volleyball, fordi der er for lavt til loftet.

I VK 74 lægger de 132 medlemmer stor vægt på klublivet. Men det sociale samvær, der rækker ud over selve idrætten, får vanskeligere betingelser, når træningen pludselig skal spredes over to steder, hvoraf det ene oven i købet er ubrugeligt til den form for idræt, medlemmerne af VK 74 ønsker at dyrke. Og alt samme skyldes det, at Ålborg nu skal have et eliteidrætscenter i badminton.

Der er talt meget om, at eliteidrætsloven ikke må blive ført ud i livet på bekostning af breddeidrætten. Der er oven i købet et massivt politisk flertal for dette synspunkt.

Derfor må ministeren give et klart svar. Det skal understreges, at der ikke spørges om, hvad ministeren mener om den konkrete sag. Det kunne være interessant nok at vide, men svaret ville utvivlsomt blive, at ministeren ikke ønsker at udtale sig om den konkrete sag.

Men der spørges altså, om selve forløbet er i overensstemmelse med eliteidrætsloven og dens forudsætninger eller ej.